

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lípót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. ársza, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

136. szám.

Brassó, Kedd, november 23-án.

II. évfolyam 1886.

Az erdélyi bank.

A múlt héten az első erdélyi bank nevezetes közgyűlést tartott. Nevezetes ez magára a nevezett pénzintézetre, de kétszer fontos a helyi piacra.

Az erdélyi bank kétszáz ezer forintnyi részvénytőkéjét fölemelte háromszáz ezer frtra. Száz ezer forintra szóló részvényeket bocsát ki, a melyeket a „Magyar általános Hitelbank” vesz át. A két pénzintézet szoros üzleti összeköttetésbe lép egymással. És épen ebben áll azon közgyűlés intézkedéseinek rendkívüli fontossága.

Az erdélyi bank eddig vajmi csekély tőkével dolgozott. Részvénytőkéje kétszáz ezer forint volt, a melynek kétharmad része azonban ingatlanokban fekszik. Így azután kezei kötve voltak a bizonyára nagyon gyenge üzleti forgalmat mutathatna fel, ha hogy az osztrák-magyar bank nem leszámítolná váltóit.

E czímen dolgozott eddig ezen intézet.

A hitelbank, mely az ország minden részére terjeszté ki üzletét, bámulatosan, épen ezen iparos és kereskedői vidéken volt idegen. Soha kísérletet sem tett arra, hogy itt gyökeret verjen, bár a talaj itt rendkívül kedvező lett volna még csak egy évtizeddel is ezelőtt. Ma korántsem az már. Ámde még nem késő. Épen a tizenkettődik órában jött az a szerencsés gondolat, hogy egyrészt segítsék iparon és kereskedelmen, még pedig olcsó tőke által, másrészt pedig emeltessek a két pénzintézet. Mert hogy ez előnyére lesz mindkét pénzintézetnek, — az kétség tárgyát sem képezheti.

Az erdélyi bank rendelkezni fog tehát oly tőke felett, minőt a hitelügyek követelnek. Ez feltétlen szükséges is.

Viszonyaink között most már csakugyan az erdélyi bank az egyetlen pénzintézet városunkban, mely hivatva van az összes hitelügyeket kielégíteni s ez által jobb s kedvezőbb helyzetet teremteni. Pénzintézetünk van elég. Mindmennyi realis alapokon nyugszik s feltétlenül bizonyos. Ámde más kérdés az: vajjon a hitelügyeket kielégíthették-e? Egyetlen egy sem, s maga az erdélyi bank sem.

Az osztrák-magyar bank fiókja az egyedüli, mely minden követelményeknek megfelelő. Ámde ez nehezen hozzáférhető a kisiparos számára s kezei másrészt kötvék. Árukra,

ingatlanokra stb. az osztrák-magyar bank hitelet nem ad. Pedig gyakran nagyon szükséges. Miért keressen az iparos, a gyáros, a kereskedő kezeseket, ha fedezetül ott van neki áru-raktára, mely a felveendő kölcsön kétszeresével és hármásával felér?

A hitelműveleteket a viszonyokhoz kell szabni. A mig ez nem történik, addig hiába minden pénz. Az érdekelt közönség igénybe nem veheti. Az erdélyi bank vezetősége ismeri a viszonyokat s meg vagyunk róla győződve, hogy a javult helyzetet a viszonyok javulására fogja fordítani.

Nem ismerjük közelebbről az ügyet, nem vagyunk beavatva a dolgok meritumába; azonban előre is meg kell jegyeznünk, hogy az üzletkör tágítása csak úgy fog a piac s intézetek előnyére válni, ha az általa folyósítandó kölcsön olcsó lesz.

Különösen kell hangsúlyoznunk az olcsó tőke szükségét. Mert abban igazuk van azoknak az uraknak, kik az áruvesztésnek elébe állottak, hogy pénzre nincs szükségünk, pénz van itt bőven.

Az Albina, Pensions-Anstalt, Sparkassa, Vorschuss-Verein, mind oly intézetek, melyek bővében rendelkeznek azon tőkével, melyre az itteni piacnak szüksége van. Ámde ez nem elég. Nagy különbség van pénz és pénz között. Nem mindegy ám az, vajjon az iparos vagy kereskedő 5, avagy 7—8 százalékkal dolgozik.

Azért, ha az erdélyi bank a változott viszonyok közepette csakugyan nagyobb tevékenységet akar kifejtetni, úgy első és főfeltét, hogy leszállítsa a kamatlábat. Ha ezt megteszi, ha 7—8% helyett 5, de legfeljebb 6%-kal fog dolgozni, meggyőződéstünk, hogy magához fogja ragadni a pénzpiacot s el fogja foglalni az őt megillető helyet. — A mig ezt nem teszi, hiábavaló lesz minden üzletkör-kitágítás.

A módosítás, melyet az igazgatóságban s alapszabályokban eszközöltek, bizonyára csak előnyére váland az intézetnek. Az igazgatóságba megválasztott Kornfeld Zsigmond, a magyar ált. hitelbank igazgatója s dr. Takács Lajos ugyanezen bank titkára, valamint a felügyelő bizottságba beválasztott Mitterdorfer Lajos, e bank főkönyvelője bizonyára előmozdítandják az üzlet sikerét.

Előttünk azonban nem az üzlet, hanem egyedül a közérdek. Mi hiszszük, hogy az erdélyi bank meg fog felelni a hozzáköthet várakozásoknak; hiszszük, hogy az olcsó tőke lehetővé tétele által hathatósan fog közreműködni pénzügyi viszonyaink javításához.

E reményben üdvözljük is.

A vámháboru Romániával. A román kormány, néhány hét előtt bizalmas kérdést intézett külügyminiszteriumunkhoz az iránt, ha vajjon eseten hajlandók volnának-e az osztrák-magyar monarchia kormányai Romániával a szerződési tárgyalásokat újból felvenni. A külügyminiszterium részéről eziránt tett kérdésre a magyar kormány kijelentette, hogy ámbár a Romániával való szerződés-kötésnél bizonyosan egyedül Magyarországnak kellene áldozatokat hoznia, kormányunk mindazonáltal hajlandó e tárgyalásokba belemenni, feltéve, hogy ezek a feltétlen legkedvezményezőbb alapon indíttatnak meg. Minthogy az osztrák kormány hasonlóképen hozzájárul a szerződési tárgyalások újból való felvételének eszméjéhez, a román kormány részéről — mint a „Bud. Corr.” írja — röviddel ezelőtt értesítés érkezett külügyminiszteriumunkhoz, hogy kész legközelebb meghatalmazottakat küldeni ki a szerződési tárgyalásokhoz. Hogy tehát az ezen küszöbön álló tárgyalásokra adandó utasítások megbeszéltesse-nek, illetve megállapíttassauak Bacquehem örgróf kereskedelmi miniszter és Kalchberg báró miniszteri tanácsos 20-án délelőtt 10 órától délután 2 óráig tartó értekezleten, melyen a közös külügyminiszterium részéről Szögyényi osztályfőnök és báró Glanz miniszteri tanácsos, az osztrák kormány részéről de Bacquehem örgróf és Kaulberg miniszteri tanácsos, a magyar kormány részéről Széchenyi gr. kereskedelmi miniszter, Matlekovics államtitkár és Mihálovics osztálytanácsos vettek részt, megvitattattak azon elvi kérdések, melyek a román szerződési tárgyalásoknál valószínűleg döntő befolyással fognak birni. Aznap este Matlekovics államtitkár elnöklete alatt a szakelőadók több órán át tanácskozást tartottak.

A bolgár ügy. Kaulbars elutazott, azzal a kijelentéssel, hogy Bolgárországot olyan emberek kormányozzák, a kik nem veszik figyelembe Oroszország tanácsait. Az elutazásnál a külföldi hatalmak konzulai éa sok kíváncsi volt jelen.

Hogy Kaulbars elutazása félreértéseket vagy másféle hátrányokat ne idézzon elő, a bolgár belügyminiszter az összes praefektusokhoz körlevelet intézett, melyben kijelenti, hogy Kaulbars elutazásának igazi

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Német irodalmi ismertetés.

(A »Kronstädter Zeitung« nyomán.)

A »Kronstädter Zeitung«, mely, mint ő maga mondja (tehát igaznak kell lennie), a kultura és a jó ízlés terjesztője, egyik legutolsó számában olvasóit egy költeménnyel boldogítja. Meg voltunk lepelve. »Karl Pröll“ nagy német költőről eddig nem volt tudomásunk, s aggódtunk, hogy olvasóink nem ismerik a német Parnassusnak ezen legújabb herosát.

Tisztelt lapársunk meg fogja talán engedni, hogy az ő nyomdokain járva, a mi olvasóinkat is kiragadjuk a tudatlanság fertelmes posványából s legalább ez egy irányban felemeljük a »kultura« mai színvonalára.

A nagy »Karl Pröll«, kinek műveit a »Kronstädter Zeitung« több számban ajánlja, többi között egy kötet politikai harszanti dalt irt az ausztriai németek számára¹⁾ (für Deutsch-Oesterreicher). — kik közé természetesen az erdélyi szászokat is sorolja, mit a »Kronstädter Zeitung« egészen természetesen talál. E gyűjteményből egy mesterművet közöl lapársunk, sőt a dallamot is, mely szerint ezen új szász nemzeti himnusz énekeltetik.

A verselés nemes(!) formája, a költeményen vé-

gig folyó gondolatok(?) összefüggő(!) magasztos(!!) és lélekemelő(!?) láncolata e sorok íróját annyira meghatották, hogy bár nem tollforgató egyén, mégis kötelességének tartja e remek művet e lap olvasóival is közölni. Miután pedig fordítás által jelen költemény úgy hitelességből (tán hihetőségből) mint magasztos szépségből csak veszíthetne, közöljük eredetiben, mit olvasóink, a nagy kultus-költő szelleme iránti hódolat jeleként bizonyára méltányolni fognak.

Die Siebenbürger Sachsen.

Melodie: »Publikum, vernimm die Schanderg'schichte.«²⁾

Im Völler-Engpaß eingezwängt,
Ein deutscher Stamm ist schwer bedrängt,
Doch kämpft er bis zum letzten Rest,
Germanentreu und ehrenfest.
Du Sachsenvölk! Du Helbenblut!
Du stehst in deutschen Geisteshut!
So gut! — Bum!

Beim transylvanischen Alpenwall
Die Eiche brachte nicht zum Fall
Jahrhundertsturm. Vom Blig verfehrt
Sie wurzelt tiefer, fruchtbarer
Du Sachsenvölk! Du Helbenblut!
Du stehst in deutschen Geisteshut!
So gut! — Bum!

Du trottest wider Jordan's Schaar;
Mongole, Türke und Magyar,

¹⁾ A »Kronstädter Z.« ugyan azt mondja, hogy e dal a Wacht am Rhein dallamára éneklendő, de mi a fent idézett dallamot sokkal találóbbnak tartjuk.

²⁾ Értsd Bismarck.

¹⁾ Lásd a 266-ik, november hó 16-iki számot.

oka az, hogy magatartását Bulgáriában elítélte egy Salisbury, mint Kálnoky. Továbbmaradása Bulgáriában e fejtegetések következtében lehetetlenné vált. — A körlevél megemlíti továbbá, hogy Kaulbars elutazásával az izgatás és zavargás meg fog szünni s a bolgár kérdés megoldása most már Európa feladata lesz. A praefektusok utasítatnak, hogy ha ez alkalommal tüntetések vagy más nyugtalanságok készülnek, azt akadályozzák meg.

Román lapszemle.

„Tribuna” és „Gazeta” soha sincsenek olyan vigan, mint midőn a magyar sajtó az erdélyi ügyekkel foglalkozik.

Beksics vezércikkei pompás anyag a hosszú, hosszabb, leghosszabb vezércikkek penderítésére. Eddig csak a kulturregylet közgyűlése előtt szokták ezt a taktikát követni — véli a „Gazeta” — „de most az erdélyi kérdés komolyan van felvetve s reá azt a benyomást teszi, mint a bűnnel terhelt lelkiismeret, de a mely bűneiben megöregedve nem bír megtérni, hanem a bűn útján még nagyobb dühvel akar haladni.”

Mi lehet oka annak, hogy az erdélyi kérdés újra előkerült, épen most, a midőn a külügyi helyzet fölött nehéz és sötét felhők gyűlögnek. Miért e rémület, ha tiszta-e a kormány öntudata, hogy megtett mindent Erdély erősítésére, a nép jólétére és a nemzetiségek kielégítésére. Különös, hogy a nemzetiségekben keresik a belső elienséget s még ezek intelligenciájában, vallásában és nyelvében. Beksics, Horváth, Bartha és a kulturregylet hazafias csapata szerint, ott a baj, hogy Erdély lakosai nem mind magyarok.

Beksics és az „Ellenzék” között azonban az eszközökre nézve különbség van, mert az utóbbi eszközei gyökeresebbek. Elöl számlálván Bartha M. eszközeit, azt jegyzi meg, hogy kifejejtette Szibériát. Meg van elégedve, hogy 1) Van erdélyi kérdés. 2) Hogy Erdély nem csak magyar, minthogy a nem magyar nyelvűek túlnyomó többségben vannak. 3) Hogy az erdélyi kérdést meg kell oldani.

Most már a „Tribuna” következne, de cikke elébe vágta a Nro. egyet s így türelem, míg kitélik vagy 5—6 vezércikk. Maradunk tehát a „Gazeta” egy másik vezércikkénél (251. sz.) mely megértetni igyekezik, hogy mi is voltaképen az a magyar hazafiság. Halljuk! A ki lerugja lábáról a bocskort — opinia — hátáról a zekét — czundra — s aztán attilát vesz fel, kalapjába tollat tűz, csizmájára sarkantyut ütlet s nem beszél többé csak is a hazafiak nyelvén, a ki... de minek folytassuk! Elég ebből megítélni, hogy miket kell bevenni a „Gazeta” olvasóinak.

Aztán elküldi a magyar-zsidó hazafiakat a székelvőldre, hogy meggyőződjenek, hogy ott s az olyan magyarok között, hol a chauvenismulu még nem kapott lábra, ott az ilyen hazafiságba nem gyönyörködnek, hanem szeretnék, ha a nép jólétéért, a végrehajtók apasztásáért, a csendörök szelidítéseért s több ilyenekért többet tennének. A kik folytonosan a nemzetiségeket korholják, rossz szolgálatot tesznek Tiszának. Itt aztán az ellenzéki lapra támad, mert ez azt merte írni, hogy a kulturregylet feladata kivinni, hogy a románul beszélő honpolgárok magyarul érezzenek és gondolkozzanak.

Szász népem te, te hősiés vér!
Védő karunk hozzád is fér,
Jól ér! — Bum!

Egyház, iskolát sánczold el,
Német lobogót tűzzél fel;
S ha szemtelen ellen gunyolni mer
A »szomszéd« harangja majd félre ver.
Szász népem te, te hősi vér!
Védő karunk hozzád is fér,
Jól ér! — Bum! stb,

Tirteus.

Apróságok.

Bölcsesség

Prudhomme ur előadást tart fiainak a világtörténelemből:

„A nagy férfiak is tévedhetnek néha. Julius Caesar például nem bízott a vasutak jövőjében.”

Foglalkozás.

Elnök a vádlotthoz:

— Mi a foglalkozása?

Vádlott büszkén:

— Állami fogoly vagyok!

Különbség.

— Épen most olvasom az ujságban, hogy D. gróf egész vagyonát természetes fiára hagyta.

— Kegyetlen apa! Hát a mesterséges gyermekek semmit sem kapnak?

*) »Bum! Bum! Ezt poéta uram elfelejté a »So gut! után tenni. Pedig csak így tökéletes a remekmű. Szedő.

Ilyen bolondot csak a zsidó magyar hazafiak beszélhetnek, hogy t. i. a „Gazeta” magyarul érezzen és gondolkozzék. Azonban tanult valamit: Az ellenség szája figyelmezteti a „Gazeta”-t, hogy résen álljanak. A kulturregyletnek nincs jó szándéka a „Gazeta”-val. Tudta ő ezt eddig is; de nem rossz, ha mindig ismétlik, természetesen öntudatlanul, mert minden madarat saját hangja veszít el. Asia ső fia!

Vége van a kulturregyletnek, mert a »Gazeta”-t megakarja magyarul tanítani érezni és gondolkodni. S mert ő most is jól tud magyarul, tehát a Kulturregylet meg fog halni. Mi lehet ennek a nagy obegatásnak az oka? A mit az ellenzéki lap követelt tőle, hogy mint Magyarhon polgára beszélje ugyan anyanyelvét, de szeresse a magyar hazát, érezzen és gondolkozzék magyarul. Nem itt van a bibi, hanem ott, hogy megteremtettük a kulturregylet számára a 200 ezer frt még nem is két egész év alatt s még két év alatt felviszszük egy fél millióra. Mikor az öt év lejár, újból beállunk alapító tagoknak még öt évre, aztán ismét öt évre.

Mikor kidőlünk, átadjuk az ügyet a még lelkebb utódokra s ezek ismét utódaikra. Így fog az tartani épen száz esztendeig. Minden tíz év alatt öszszegyűjtünk egy milliót és 100 év alatt 10 milliót fog kitenni. Miért ezt? Mert művelni akarjuk az erdélyi magyarságot s ez a műveltség mint a nap sugára és melege át fogja hatni az olyan nem magyarokat is, minő a „Gazeta” ciklikirója, a ki két év alatt még annyit sem tanult meg, hogy a kulturregyletnek nyílt és bevallott célja terjeszteni a hazafiságot. Mikor volt bűn a hazafiság terjesztése? Nem öntudatlanul bevallott célja ez »Gazeta» uram, hanem alapszabályainkban nyíltan kifejezett. Tetszik-e, nem-e? Erről mi nem tehetünk.

Erdélyben ezelőtt 100 évvel volt három nemzet u. m. magyar, székely és szász; volt négy bevett vallás. Ugy hitták ezeket, hogy Erdély hét bűne. Fennállott a nemesi rend és jobbágyság. Vért az erdélyi magyarság a Hóra lázadás miatt.

Ma 100 év múlva, szabad vallás gyakorlat van, törvény védi a felekezeti iskolákat is, a nemzetiségeket is. Van egy nemzet, a politikai magyar nemzet, melynek mindannyian tagjai vagyunk. Szabad a sajtó, melyet a nemzetiségek is ugyancsak kizsákmányolnak a magyar állameszme ellen.

Száz év múlva Mumiaként fogják a könyvtárakban mutogatni a „Gazeta”-t és társait, melyek egykor a magyar haza területén a magyar állameszmét ostromolták, a magyar közművelődés ellen Don Quihotte harcát folytattak. Száz év múlva is lesznek Erdélyben szászok, románok, de ezek magyar hazafiak fognak lenni.

Ez a kulturregylet célja.

Czenkalji.

Megyei választások.

A megyei képviselőlet fele számú tagjainak választása f. hó 20-án teljes csendben s békében folyt le. A szokásos választási izgatottság sehol sem mutatkozott, sőt épen ellenkezőleg, talán nem tévedünk, ha némi közönyösséget konstataunk a választóközönség részéről.

Az egyes választókerületekben maximuma 107 szavazat adatott be; az átlagos szám pedig 64 szavazat. Megválasztottak különben következők:

I. választó kerület Brassó.

I. alválasztókerület (belváros):

1. Günther Ede	67 szavazattal.
2. Safranu Anastas	67 „
3. Maager Ferencz	67 „
4. Neugeboren Henrik	67 „
5. Helvig Samu	66 „
6. Kertsch Keresztély	66 „
7. Filtsch J. Vilmos	59 „

II. alválasztó kerület (belváros):

1. Kamner Sámuel	71 szavazattal
2. Fabritius Károly	70 „
3. Resch Károly	70 „
4. Dr. Gusbeth Ede	70 „
5. Reiner János	64 „
6. Thiess János	61 „

III. alválasztó kerület (Bolgárszeg):

1. Strevoiu Miklós	37 szavazattal
2. Roman Lajos	37 „
3. Ifj. Stinghe János	37 „
4. Onaciu Sándor	36 „

IV. alválasztó kerület (Ó-Brassó):

1. Tittes György	44 szavazattal
2. Zell József	54 „
3. Salmen György	52 „
4. West Frigyes	38 „

V. alválasztó kerület (Bolonya):

1. Tontsch András lelkész	67 szavazattal
2. Petresku Miklós	67 „
3. Harmath Lajos	55 „
Dr. Weisz Ignác	55 „

II. választó kerület (Vidombák):

1. Kueres György	45 szavazattal
2. Bolesch Károly	45 „
3. Meedt Pál	45 „
4. Merthes János	45 „
5. Marzell Márton	45 „

III. Választó kerület (Szász-Hermány):

1. Sedderz András Sztpéter	68 szavazattal
2. Rosenauer Mihály Szászhermány	„
3. ifj. Türk János Prázsmár	„
4. Horváth Péter Szászhermány	„

IV. választó kerület (Földvár):

1. Hubbes János Szászmagyaros	72 „
2. Streitferdt György Földvár	67 „
3. Nikolaus György Hölthövény	64 „
4. Laurenczi Mihály Földvár	61 „

V. Választó kerület (Hosszufalu):

1. Lukács Károly Pürkerecz	107 „
2. Gödri János Hosszufalu	100 „
3. Ruzs János Türkös	99 „
4. Smik Gábor (főerdész) Hosszufalu	87 „
5. Gavrus János Hosszufalu	58 szavazattal.

A budapesti kereskedelmi muzeum szervezeti szabályzata.

(Vége.)

VI. Főntartás és hozzájárulás.

7. §. A kereskedelmi muzeum főntartásához és igazgatásához hozzájárulnak:

- a) a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi magyar királyi miniszterium;
- b) az országos iparegyesület;
- c) az országos gazdasági egyesület;
- d) az országos erdészeti egyesület;
- e) a budapesti kereskedelmi és iparkamara;
- f) a nagykereskedők és nagyiparosok társulata;
- g) a polgári kereskedelmi testület;
- h) a pesti Lloyd-társulat;
- i) a magyar kereskedelmi csarnok;
- j) a kereskedelmi akadémia.

IIIV. Igazgatás.

8. §. A kereskedelmi muzeum összes ügyeinek vezetésére igazgatóság alakított, melybe a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter 6 tagot, az intézet főntartásához járuló testületek pedig 2—2 tagot neveznek ki. Az igazgatóság tagja továbbá a technológiai és iparművészeti muzeum egy-egy kiküldöttje.

9. §. A kinevezés három évi időtartamra érvényes, ennek letelte után azonban megújítható.

10. §. Az így alakított igazgatóság maga választja elnökét és alelnökét, kiknek megválasztása azonban jóváhagyás végett a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter elé terjesztendő. Az intézet igazgatóját a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter nevezi ki.

11. §. Az igazgatóság vezeti a kereskedelmi muzeum összes ügyeit; gondoskodik a gyűjtemények időnkénti kiegészítéséről, illetve egyes tárgyak kicseréléséről, továbbá a muzeum többi alapszabályszerű céljainak megvalósításáról.

12. §. Az igazgatóság oda törekszik, hogy a muzeum fontos céljainak támogatására egy közönséget, mint a termelőket megnyerje. Összeköttetésbe lép a külföldi, főleg a keleti országokban levő képviselőinkkel, ezek közreműködését az intézet hasznosítása érdekében kikéri. A szükséghez képest és időről-időre gondoskodik arról, hogy a muzeum céljainak és feladatainak minél helyesebb megvalósítása és hasznosítása érdekében kivált keletre megbízottakat küldjön és ezek jelentéseinek és javaslatainak alapján kivitelünk rendszeres fejlesztése érdekében az egyes hazai exportképes cégeket támogassa.

13. §. Az igazgatóság megállapítja az évi költségvetést, mely jóváhagyás végett a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter elé terjesztendő.

14. §. Az igazgatóság működéséről évenként jelentést terjeszt a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszteriumhoz és az intézet főntartásához hozzájáruló testületekhez; az igazgatóság gondoskodik a jelentések és egyéb közérdekű közleményeinek az érdekeltek körében való terjesztéséről.

15. §. Az igazgatóság havonként egyszer rendes ülést tart; ezen kívül pedig az elnök vagy négy bizottsági tag írásbeli kívánságára, mely beadványban a tárgy is megnevezendő, bármikor rendkívüli ülést tarthat.

16. §. Az igazgató a megállapított intézkedések végrehajtója s az intézet folyó ügyeit a tisztviselői segédkezdése mellett intézi el. Az igazgató felügyel az intézet tisztviselőire és a szolgálati személyzetre; gondoskodik a muzeum ügyviteli könyveinek pontos vezetéséről s a gyűjtemények jókarban tartásáról, leltározásáról, továbbá az intézetben szükséges rendről; gondoskodik a muzeumban eladásra gitt kiállított tárgyak eladásáról és elszámolásáról.

eszközi a muzeum számára megállapított bevásárlásokat; sajtó alá rendezi az intézet közleményeit és kiadványait; tervet készít a muzeum berendezésének átalakítására és kiegészítésére nézve; rendezi a muzeumi időszakos és állandó részleges kiállításokat és azokról időnkint szakelőadásokat rendez; általában az igazgató az intézet hasznosítására nézve javaslatokat tesz az igazgatóságnak és működéséért felelős.

17. §. Az intézet tisztviselőinek hatáskörét az igazgatóság állapítja meg; a tisztviselők az igazgatónak és közvetítve az igazgatóságnak vannak alárendelve.

Igazgatóság.

Elnök: Dr. Matlekovics Sándor, államtitkár, országos képviselő.

Alelnök: Baró Kochmeister Frigyes, a főrendiház tagja, a budapesti kereskedelmi és iparkamara elnöke.

Igazgatósági tagok:

Aebly Adolf, bankár.

Bedő Albert, miniszteri tanácsos, országos főerdőmester, az országos erdészeti egyesület alelnöke.

Brázay Kálmán fűszernagykereskedő.

Lovag Falk Zsigmond, királyi tanácsos, a Pesti könyvnyomda-részvény-társaság igazgatója, az orsz. iparegyesület alelnöke.

Fürst Jakab, nagykereskedő.

Geitner József, gyártulajdonos és kereskedő.

Dr. Ghyczy Géza, királyi tanácsos, a budapesti kereskedelmi akadémia igazgatója.

György Endre, országos képviselő, az országos gazdasági egyesület tagja.

Hegedűs Károly, a technológiai iparmúzeum igazgatója.

Hegedűs Sándor, országos képviselő.

Horváth Sándor, központi erdőfelügyelő.

Dr. Keleti Károly, miniszteri tanácsos, az országos statisztikai hivatal főnöke.

Dr. Krausz Izidor, malomtulajdonos.

Idősb Kuncz József, nagykereskedő.

Mihalovich János, miniszteri osztálytanácsos.

Radisics Jenő, az iparművészeti muzeum titkára.

Ráth Károly, a budapesti kereskedelmi és iparkamara alelnöke.

Dr. Schnierer Gyula, miniszteri tanácsos.

Tanárky Gyula, az országos gazdasági egyesület tagja.

Ullmann Imre, nagykereskedő.

Wahrmann Mór, országos képviselő.

Weisz Bernáth, királyi tanácsos, a budapesti kereskedelmi akadémia igazgató-választmányának elnöke.

Weisz Bertalan, gyártulajdonos.

Gr. Zichy Jenő, v. b. t. tanácsos, országos iparegyesület elnöke.

Igazgató: Németh Imre, miniszteri tanácsos.

Egy érdekes könyv.

Szathmáry György, orsz. képviselő, legkiválóbb publicistáink egyike „Tanulmányok” című alatt egy felette érdekes művet ad ki legközelebb, melynek különböző részei nemcsak hogy maradandó becsek, hanem nagyjából épen a jelen perczen aktuális érdekekkel is bírnak.

Érdekes már a mű előszava, a miért is a mű megismertetésére rövid kivonatot közlünk abból:

„Dolgozataim — úgy mond a szerző — tulajdon részekben olyan kérdéseket, ügyeket és témákat ölelnek fel, melyek az utolsó másfél decennium alatt koronként élénken foglalkoztatták a magyar sajtót és közvéleményt.

Igy a hetvenes évek első felében az elhatalmasodott német socialdemokráciának, később a birodalmi parlamentben hatályos törvényhozási intézkedésekre vezető felforgató törekvései lépnek előtérbe és foglalkoztatják sajtónkat. Ezen viszonyok két dolgozat írására adtak impulzust.

Az egyik „A munkáspártok és az általános szavazatjog Németországban,” a másik „Az angol munkássztyál helyzete.”

Az olvasó észre fogja venni ezekben a két külön nemzetiiségű, de másként azonos nép-elemek törekvései közt mutatkozó jelentékeny különbséget. Mert míg a német socialdemokraták a forradalmi eszmék és teoriák által kijelölt irányban haladnak, melynek célja minden létezőnek lerombolása: addig az angol munkások, nem tagadva meg az angol gyakorlati értéket, kiválóan gyakorlati téren keresik érdekeik érvényesülését.

Második felében pedig a hetvenes éveknek, mikor a keleti kérdés a maga egész nagyságában újra napirendre került, a nemzet egész figyelme és mohó érdeklődése természetesen a kelet felé fordult. Ezen időből valóik „Bosnyákország,” „Bulgária,” „A keleti háború története,” s „A történelem és a keleti

kérdés” című dolgozataim melyek utóbbikában a keleti kérdés szélesebb alapon világhistóriai szempontból van tárgyalva. És ma, csaknem tíz esztendő múlva, a bulgáriai válság folytán ismét Kelet-Európa köti le érdeklődésünket és a nemzet figyelme, még ha Apponyi Albert gróf nem is hívta volna föl azt a minap Jászberényben, hogy „ismét ugyanazon intenzivitással és azon fokozott érdeklődéssel, mint a hetvenes években, a keleti kérdés felé forduljon,” önként arra fordult volna, mint a hogy tényleg fordult is.

A hetvenes évek vége felé a sajtó nap nap után a legszomorubb eseteket közlő az uzsora pusztításairól Magyarországon.

Egy történeti áttekintést irtam tehát az uzsoráról, megvilágítva minő álláspontot foglalt el s minő felfogást tanusított az uzsorával szemben a legrégebbi időkben már a mózesi törvény, később a canonjog, meg a magyar Corpus juris az újabb korig.

A Magyarországon működő közművelődési egyesületek között, melyek az országot széltében-hosszában behálózák, legnagyobb szabású és legjelentékenyebb az „Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület,” — úgy a terület nagyságát tekintve, melyen működni hivatva van, mint a célok és feladatok fontossága tekintetéből, melyekre vállalkozott.

Az egyesület mozgalma épen megindulóban volt, midőn „az erdélyi részek” különféle viszonyainak ismertetését megírtam és pedig a nagy közönségnek, kiváltképen az anyaországbelinek tájékoztatása és az erdélyi magyarság szorongatott helyzete iránti érdeklődésének lehető felelőbresztése és fokozása céljából.

Sokaknak még élénk emlékezetében lesz, hogy főleg a középiskolai törvénynek bizottsági előkészítése és parlamenti tárgyalása idején mily heves és ellen-szenves támadások intéztettek az erdélyi száz tollak által tévutra vezetett németországi sajtóban Magyarországra a magyar nemzet ellen.

Ez időtájtban történt, hogy Németország egyik legtekintélyesebb lapja, a „Kölnische Zeitung” egy gyanítható forrásból származó cikket közölt, melyben a szokásos vádaskodásokon kívül még az az új vád is foglaltatott, hogy magyar nemzet megbízhatatlan szövetséges, hogy a német-francia háború idején „izzó német-gyűlölet” hatotta át az egész magyar nemzetet parlamentestől, kormányostól s csak a német fegyverek gyors győzelmének köszönhető, hogy Magyarország semleges maradt.

Ezen, a történeti tényállással merőben ellenkező és irányzatot fejtgetések ellenében tollat ragadni és minden kétségen felül álló, csattanós történeti adatokkal kimutatni, hogy épen ellenkezőleg a magyar nemzet 1870-ben a leghatályosabb hátvédje volt a német egységi törekvéseknek, nem csak, de az 1848-ki országgyűlés is eclatans módon nyilvánítja rokonszenvét a német nemzet iránt, annyival inkább indítatva érzem magam, mert a kölni újságnak kívülről származó gyűlöletes cikke, előadói zárbeszédem egyik passzusát használta kiindulási pontul.

Megírtam tehát a replicát, bekopogtatva vele az ellenfél ajtaján. A mit ide haza irunk, vagy beszélünk, arról kevésbé vesznek tudomást nagy Németországban, azért oda hatottam, hogy a hol a támadás volt, ott lásson napvilágot a védelem is. — A kölni újság közlé is egész terjedelmében dolgozatomat „Magyarország és a német szövetség” című alatt.

Szerzőnek ezen nagyszabású cikke mellett áll nem csekélyebb fontosságú politikai tanulmánya „Állami népiszkoláink elhelyezéséről.” A series két érdekes művelődéstörténeti vázlat: „A fényűzés történetéből, tekintettel a magyar viszonyokra” és „A civilisáció hatása a barbár népekre az ó-korban és ma” — fejezi be méltóan.

Ezek után bátran ajánlhatjuk Szathmáry György Tanulmányait a t. olvasó közönség jóakaró pártfogásába, meg lévén győződve, hogy azokat minden hazafias érzelmű nagy érdekekkel és teljes megelégedéssel fogja forgatni.

A jeles mű már legközelebb Aigner Lajos kiadásában (Bdpest, váci-utca 1) megjelenik. Vaskos kötet lesz, mintegy 24 iv. Különös érdekekkel fog birni reánk erdélyrészekre s azért nem ajánlhatjuk azt elég melegen. Ára csak 2 frt lesz.

Románia a vámháború előtt és alatt.

Megjelentek a kimutatások Románia kiviteléről a folyó év első hét hónapjáról, mely kimutatások most különös érdekekkel bírnak, mert júniusig még vám-békében éltünk Romániával és júliusban már hadi-lábon állottunk egymással.

A tengerire vonatkozó kiviteli adatok elég kedvező eredményt mutatnak, mert Angolország f. évi ju-

nus 1-től aug. 1-ig 340.3 millió kilogrammal majdnem annyi román tengerit vásárolt, mint a múlt egész évben (ekkor 350 millió kilogrammot vett), és Belgium 12.9 millió, Olaszország 26 millió, Oroszország 17.7 millió és Törökország 10 millió kilogrammal, a román tengeri múlt évi fogyasztását már is 9.6, 19.1, 11.5 és 9.8 millió, tehát összesen 40 millió kilogrammal lépték túl.

Ha mindazonáltal a román tengeri-kivitel főösszege csak 501.3 millió kilogrammot tesz a múlt évi 668 millió kilogrammhoz képest, ezen, a múlt évi szép tengeri termelés és a gabonanem iránt ez évben nyilvánult kereslet mellett feltűnő jelenség arra a körülményre vezethető vissza, hogy Ausztria-Magyarország a folyó év első hét hónapjában csak 73.6 millió kilogramm román tengerit exportált a múlt évi 271.9 kilogrammhoz képest.

A tengerinél sokkal kedvezőtlenebbek a buzakiviteli viszonyok. Buzából a tavasszal már csak csekély készletek voltak és az aránylag magas árak dacára a f. év első hét hónapjában csak 59.7 millió kilogramm exportáltatott a tavalyi 283.5 millió kilogrammhoz képest. Buzánál Románia ez évben már el nem érheti a tavalyi kiviteli mennyiséget és pénzbevétele, és e cikknél leginkább érezhető, hogy Ausztria-Magyarország nem vevője a román buzának. — Ugyanez áll az árpáról, melyből előbbi években igen sok fogyasztatott Ausztria-Magyarországon és melyből a múlt évben is 237.9 millió kilogramm exportáltatott és így a múlt évi mennyiség már nem fog elértetni.

Még kedvezőtlenebb alakul az idei kivitel a múlt évihez képest, ha a súly mellett, a kiviteli cikkek árát is tekintetbe vesszük. Daczára annak, hogy a múlt év megfelelő szakához képest az arany ára 2 1/2 — 3%-kal magasabb, a tengeri, zab és árpa árai jóval alacsonyabbak, mint a múlt évben és buza is 0.25—0.50 frankkal alacsonyabban jegyeztetik. A román hivatalos statisztika talán mégis csak meggyőzi a románokat arról, hogy a vámháború már is tetemes károkat okozott nekik és most már nem fognak késni a béke gyors helyreállításával.

Helyi és vidéki hírek.

A királyné nevenapja. F. hó 19-én, a korai reggeli órákban N.-Szeben város összes középületein és több magánépületén is zászlók hirdették felséges királynénk magas névünnepe. Délelőtt pont 10 órakor pedig a belvárosi róm. kath. anyaszentegyházban Ninger Ignác főesperes, plébános fényes egyházi segédlet mellett hálaadó ünnepélyes isteni tiszteletet tartott. Az isteni tisztelet jelen voltak: a megyei és városi tisztviselők, továbbá felette nagy számban az itteni áll. hivatalnokok, úgy a tanítók és tanárok karai is. A katonaság, mint rendesen, szintén nagy számban volt képviselve.

Rongyos egyesület. A „Brassói magyar szegény gyermekeket segélyező egyesület” gazdája, Józsa Mihály, tegnap kezdte meg a gyűjtést a Nagy-utcában. Ma még mindég a Nagy-utcában jár.

Halálozás. Kosik Mihály derék polgártársunkat súlyos családi csapás érte. Leánya, Gizella, f. hó 21-én délutáni 1 órakor élete 21. évében, hosszabb szenvedés után meghalt. A megboldogult hajadon temetése f. hó 23-án, d. n. 3 órakor az ev. ref. egyház szer-tartása szerint a gyászházból (A. Uj-utca 454.) fog megtartatni. Béke poraira!

Hymen. Paál Ferencz apáczai áll. elemi iskolai igazgató-tanító a napokban tartotta meg esküvőjét Modrach Anna ottani áll. isk. tanítónővel.

Tanítói változások. A türkösi áll. elemi iskola rendes tanítójává és ideigl. igazgatójává Sára András zajzoni községi el. isk. tanító nevezetett ki. Kiss Lajos ugyan odaváló rendes tanító és ideigl. igazgató pedig, ki 12 évig kitűnő sikerrel működött a türkösi iskolánál, áthelyeztetett a széki állami elemi iskolához. Eltávozását őszintén sajnáljuk. Ugyan csak a türkösi áll. el. iskolához egy üresedésben levő állásra pinkafői (Vasmegeye) Ehrhardt Teréz okl. tanítónő nevezetett ki s így ezen állami iskolánál jövőben két tanító és két tanítónő fog működni.

A krizbai államilag segélyezett községi iskolához Solymosi Polixena lemondása következtében iglói Szendeczky Ilona nevezetett ki.

Jókainé-Laborfalvi Róza meghalt. Ezt a szomorú hírt hozta vasárnap a táviró. Az orvosi tudomány javulást konstatait, a természet ellentmondott s halált hozott. A nemzet legnagyobb élő költője gyászban van. Gyászában osztozik az egész nemzet. De nemcsak az ő gyásza ez, hanem a nemzeté is. Laborfalvi Róza nemcsak Jókai neje volt, hanem nemzetünk legnagyobb művésznője is, ki egy fél századon át aratta a babérokat. Sirját a nemzet részvéte s fájdalommal veszi körül.

Talány. Megmentette volna Krisztus az embereket, ha olyan 10 oláhpap tanítványa lett volna, mint azok, kik Treforttól az államsegélyt ujabban elfogadták? A jutalmat a brassói román lap adja a megfejtőnek.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Szám 263.—1886. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közírré teszi, hogy a bécsi cs. kir. törvényszéknek 106414.—86. sz. a. kelt végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbírósnak 5569.—86. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán *Wandrovetz és Bollmann* javára *Furnica György* ellen 65 frt 75 kr tőke, ennek 1886. év május hó 25 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 19 frt 87 kr perköltség erejéig elrendelt végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 566 frt 63 krra becsült ingóságok u. m. 400 liter *Cubarium* és aranyozott ráma fák nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek a 7676.—1886. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen vagysis Brassó belváros a régi városi tanácsház előtt leendő eszközölésére 1886. November 25-ik napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a zenni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni, a netalán elsőbbségi igénylők felhivatnak, miszerint jogaikat az említett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1886. nov. 13-án.

Borsos Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

(578) 1—1

Szám 353.—1886. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közírré teszi, hogy a bécsi cs. kir. törvényszéknek 149836/1886. sz. a. kelt végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbírósnak 7480/1886 sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán *Schieck és Oesterreicher* cég javára *Száva Zakaris* ellen 750 frt tőke, ennek 1886. aug. 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 33 frt 27 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 741 frtra becsült ingóságok u. m. házi butorok és egy zongora nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek a 8080 1886. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagysis Brassó belváros 521. sz. alatt leendő eszközölésére 1886. November 25-én délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1886-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnbk, miszerint jogaikat az említett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Kelt Brassóban 1886. nov. 9-én.

Borsos Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

(579) 1—1

Nélkülözhetetlen minden háztartásnál, mint előhajló védőszer a

Cholera-Bitter

előállítva

Stein L. s társa által, Bécsben egy régi, kettőnek bizonyult recept alapján, — mely már 1866. s 1873-ban bámulatra méltó szolgáltatásokat teljesített.

Ezen bitter erősít s melegít.

Kapható palaczkokban à 75 kr. (bejegyzett védjegy) Brassóban: *Hesshaime J. L. s A., Kirr Károly, Wagner H., Gredinar N., Zintz H. s Irk Károly* uraknál. (572) 1—3

Sz. 2131.—1886. tlkvi

(547) 1—1

Árverési hirdetmény.

A megyesi kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság részéről közírré tételik, miszerint a kir. kincstár végrehajtónak *Csernika Dumitru és társai* végrehajtást szenvedettek ellen 126 frt 45 kr. tőke, ennek 6%-os kamata, 7 frt eddigi és 8 frt 70 kr ezen kérvényt megállapított költségek, valamint 4 frt 10 kr eszményi bélyeg behajtása iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Hidegvíz községi 50. számú telek-jegyzőkönyvben A + 1—14. rendszám alatti, *Csernika Dumitru (Pitrus), Stoica Anna* sz. *Csernika, Csernika Juon* és kiskoru *Csernika Nikulae* tulajdonánál fölve, 456 frt.-ra becsült ingatlanságra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1886. évi november hó 27-ik napjának délelőtti 9 órája *Hidegvízen* a község házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonnyítvány alapján minden telekkönyvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók végrehajtató kivételével tartoznak az egyenkint kikiáltandó ingatlanok becsárának 10% át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez bántapénzzül letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervény átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. június hó 30.

A kir. járásbírósnak m. telekvi hatóság.

Szám 1115.—1886. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság közírré teszi, hogy a *Gross-Schenker Spar- und Vorschuss-Verein* végrehajtónak sárosi 141. h. sz. *Müller György* végrehajtást szenvedő elleni 150 frt 54 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-sinki kir. járásbírósnak területén lévő és a Sáros községben és határán fekvő, a sárosi 379. számú telek-jegyzőkönyvben A + 3., 4., 6—114. rendszám alatt felvett ingatlanokra az árverést 1318 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi november hó 27-ik napján délelőtti 9 órákor a Sáros község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, — vagyis összesen 131 frt 80 krt — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezik 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segesvár, 1886. augusztus 24-én.

A kir. járásbírósnak mint telekvi hatóság.

Kauffmann,
kir. járásbíró.

(476) 1—1

Szám 5509.—1886.

Hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által ezennel közírré tételik, hogy Apold község korcsomároltatási joga három egymásután következő évekre, jövő 1887. év január hó 1-től kezdődőleg 1889. év december hó 31-éig bezárólag árverezés útján a legtöbbet ígérőnek folyó évi november hó 24-ik napján délelőtti 10 órákor a községi bíró házában hasznbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 600 frt.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bántapénzzül az árverezés megkezdése előtt az árverező biztos kezéhez lefizetni. — Zárt ajánlatok, a mennyiben azok a törvényes kellékekkel ellátva vannak — szintén a nyilvános árverezés előtt — elfogadtatnak.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

Az árverezési feltételek a hivatalos órákon belül a járás főszolgabírójánál vagy Apold község előjáróságánál bármikor betekintheők.

Segesvár, 1886. október 27-én.

A keresdi járás főszolgabírója **Fodor.**

(552) 3—3

Sz. 4373—1886.

Hirdetmény.

Nagy-Küküllő-megye köhalmi szolgabírói járáshoz tartozó kobori és alsó-rákosi körjegyzői állomásokra a pályázat azon felhívással hirdettetik ki, hogy pályázni kívánók szabályszerűen felszerelt folyamodványaitak folyó hó november 27-éig az alólírt hivatalhoz adják be.

Az első körjegyzőséghez tartozó Veldorf község és a körjegyzői lakos Kobor.

Kobori körjegyző rendes fizetése 400 frt, szabad szállás és 6 öl tüzi fa. A rákosi körjegyző rendes fizetése 400 frt és szabad lakás.

Körjegyzőséghez tartoznak Máthéfalva, Datk és Olt-Bogáth községek és a kjegyzői lakása Alsó-Rákos.

Kőhalom, 1886. november 6-án.

A járási főszolgabíró. **Bolthes, s. k.**

(559) 3—3

Szám 5261.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közírré tételik, hogy Szász-Kézd községének italméresi és malom-joga folyó évi november hó 26-ik napján délelőtti 9 órákor Szász-Kézd községében a község házában 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek hasznbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) az italméresi jogra 1200 frt,
- 2) a malomjogra 800 frt.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bántapénzzül az árverező biztos kezéhez letenni. Zárt ajánlatok a nyilvános árverezés megkezdése előtt szintén elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek ugy Szász-Kézd község előjáróságánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belől bármikor megtekintheők.

Segesvár, 1886. november 12-én.

A keresdi járás főszolgabírója **Fodor.**

(560) 3—3

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 304. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izlése s művészi kiviteli elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel **Knapp M.,**
fényképész.

(213) 20—*

Új iskola megnyitás.

(505) 2—3

Homok-földben nevelt, gazdag gyökérű, hiteles nével ellátott, igen szép fejlődési 1—2—4 éves alma, köte, ősz- és kajszinbarack, szilva, cseresznye és meggyfák, 500 fában, darabonként 15 krtól 40 krtig, — valamint vadonczok, alvó szemzések, gyümölcs-magvak, szemző- és ojtó-gallyak jutányosan kaphatók

Ungváry Lászlónál,

városi kertész és faiskola-tulajdonos
Czeglédén (Pestmegye).

— Posta-, távirat- és vasuti állomással. —

Nemesített gyümölcsfa készítem a 25.000-ért meghaladja. — A rendelő 100 drb. vételenél megfellelő árendményben részesül. 200 drb vételenél csomagolás és vasúthoz szállítás ingyen.

Tájékoztató végett! A 15 kros 1—2 éves példányok hajtása 130 cm.-től felebb; fent legnagyobb részök 3—6 kishajtású koronával. A 35—40 kros 3—4 éves példányok 17½—2 méter magas derékkal s 1—3 éves szép koronával bírnak.

A fajok legnagyobb részét szaktekintélyünktől, **Be-reczky Máté** urtól valók. — Gyors és pontos kiszolgálásról kezeskedem.

Hatvan oldalra terjedő s kimerítő árjegyzék ingyen s bérmentve küldetik.

Mivel az ősi ültetés mindig sikeresebb: az elszállítás azonnal, tehát nagyobbára ősszel történik.

Huzás már a jövő hónapban

Kincsem 1 sorsjegy 10 csak 10

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.

Sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.